

lallambregada

IU FORN - PERIODISTA

L'Església fent política municipal

Ara que ja han passat les eleccions municipals, toca parlar del debat estrella de la campanya: ¿les monges poden fer política? Com veu, un tema 100% municipalista, com ha estat tota la campanya en general. La qüestió, però, és molt interessant, sobretot perquè això passa en un estat, Espanya, on l'Església sempre ha fet política. Rouco, per dir un nom a l'atzar, feia política en aquella cadena Cope propietat dels bisbes espanyols on van anar a parar milions i milions d'euros que podrien haver anat a Càrites i que van fer multimilionaris uns quants profetes de l'enfrontament, la mentida, la intolerància i la manipulació (valors molt cristians, tots ells). Però és que als anys 70 també molts mossens de barri pobres van fer política. I l'Abadia de Montserrat fa po-

lítica. Vaja, ¿sap allò de la separació entre Església i estat?

No és cap secret que la jerarquia espanyola ha anat, tradicionalment, a favor de la dreta. O més ben dit, de l'extrema dreta. I sabem també que des de l'esquerra s'ha demanat repetidament treure el crucifix de la vida civil, com a França. Doncs bé, resulta que quan una monja molt d'esquerres i una altra de molt "progre" participen en política i ho fan vestides de monja, l'esquerra no planteja el debat sobre la separació entre Església i estat, ni sobre l'ús dels símbols religiosos en l'àmbit públic. I sí, sabem que no és ben bé el mateix el nicab, el hijab o el burca que els hàbits catòlics cristians, però en alguns casos tampoc són tan diferents. Però, calli, que potser és que la cosa canvia quan la interfecció religiosa la tens al pati de ca teva.

ABANS D'ARA

De J.V. Foix (Sarrià, Barcelona, 1893-1987) a *La Publicitat* (13-XI-1932). Crida de ja fa vuitanta-tres anys per avançar plegats cap al "moment feliç" de la pàtria.

El deure dels ciutadans

Llegiu: "En convocar-se les eleccions per a la constitució del primer Parlament nacional, tots els partits, a excepció d'una fracció comunista i dels grups minoritaris, van convenir en la presentació d'una candidatura única, símbol de la unitat nacional i homenatge a l'estreta solidaritat establerta durant segles entre els fills del país, sense distinció de partit, de religió o d'estament." Si fa no fa, aquest text resum la història de la majoria de nacions europees alliberades en el moment de llur elevació a Estat independent. En el moment de consolidar el règim de llibertat, tots els ciutadans que durant els anys de submissió havien treballat plegats per la causa de la llibertat eren cridats a formar de nou per a constituir el primer Parlament, i es presentaven en candidatura única, perquè aquell moment, com diu Masaryk, "és el moment més gloriós de la Pàtria". Gairebé totes, potser totes, les pàtries del món han conegut aquest "moment feliç". Només el nostre país ha d'ésser testimoni d'aquest espectacle: els seus devots fidels, a l'hora de servir-la amb més lleialtat, desfermen llurs passions partidistes o sectàries per promoure davant l'adversari, que EN-

TRE NOSALTRES ÉS AL'INTERIOR, una batussa civil, millor, unes "guerretes civils", en les quals gairebé cada patriota forma i mana un estol advers. Tots n'estem avergonyits, però aquesta és la realitat: els catalans es disposen a establir el primer Parlament prou dividits perquè quisvulla s'hi instauri per sotmetre'ns a la més vexant de les servituds: la de l'enemic de la llibertat, nodrit amb la nostra pròpia sang. Jo no sé si hi ha cap home, cap partit, cap escamot, o cap facció responsables d'aquesta divisió, o si és a la col·lectivitat –ibé podria ésser– a qui en cal culpar. Però sé que els qui han estat patriotes ara i adés, els qui han treballat per la Pàtria, els qui l'han estimada sense esperar recompensa, els qui l'han servida sense sol·licitar cap favor, els qui l'han defensada sense aspirar a cap càrrec ni a cap prebenda, això és, els patriotes sense cap més qualificatiu, tenen en aquests moments un deure: excloure de les candidatures qualsevol nom sospitos de subordinar la causa de la llibertat a qualsevol altra causa. Ara és l'hora de la tria. [...]

J.V. Foix 1932

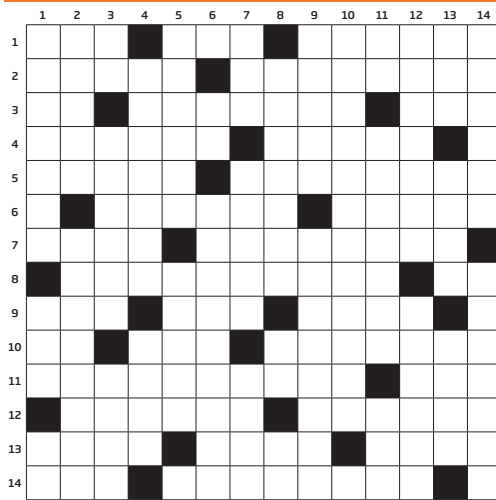
PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚ
CATEDRÀTIC EMÉRIT DE LA UPF I MEMBRE DE L'IEC

Gaudeix 'online' dels mots encreuats de l'ARA a <http://passatemps.ara.cat>

PASSATEMPS

mots encreuats

elaborat per Senyor Ventura

Horizontals 1. Es lleva per beure vi. Candidat a jugar a bàsquet. Acceptada. **2.** Munt de ruina. Féssim fora. **3.** L'essència de la paella. Llibres d'instruccions. Els primers estadis de la creació. **4.** Pitjor, impossible. Faig servir la llengua. Centre de diagnòstic. **5.** A les cartes, tenen les de guanyar. Plomissall. **6.** Amb ella, l'àtic es convertirà en antiquat. Torna a aixecar la persiana. Els recordatoris de tots els cops que hem rebut a la vida. **7.** Mató de soja. Les seves evacuacions presenten dificultats. **8.** Aromatitzaràs. Típiques del postpart. **9.** Si s'escapa, pot causar cert escàndol públic. És ben ruc. Mig agermana amb un poble de la Noguera. Una de tantes. **10.** Tanquen el televisor. Un famós carrer de París. Un ós murri es desorienta i va a parar a un poble de l'Empordà. **11.** Descrui a tots els que viuen de gorra. Els polítics te'l demanen, però no te'l tornen. **12.** La seva vulcanització ha permès que el món vagi sobre rodes. És fàcil de trobar. **13.** Mai acaben més amunt d'on comencen. Estaven. Parlar en públic o en la més estricta intimitat. **14.** Cop de pinzell de l'artista. Dóna menys del que pertoca. Al final de la cua.

Verticals 1. Fent cua. Música que fa córrer rius de tinta. El nucli de Fortià. **2.** Taleu sense miraments l'alzinar. Ens obre perquè ens sentim millor. **3.** Als afores de Pequín. L'abonament que et permet posar-te sobre la pista. Crit de granota. **4.** Al camp d'esports, es comporta amb poca professionalitat. Ets en un indret determinat. **5.** Faig diners, que mai n'hi ha massa. Un personatge que tingué tractes amb el pitjor comprador possible. Cap d'estudis. **6.** Cua d'ull. Ànima de càntir. Sotmets a l'acció del foc. **7.** La lletra del Minotaure. Pressió. El seu cap paga per una cosa que ha fet més gent. **8.** Un que creu que com la seva terra, no hi ha res. Un déu il·luminat. El punt central de l'ideari. **9.** Deixo més sol que un mussol. Pescant amb traire. **10.** Deixis anar el pedal de l'esquerra. lode. **11.** Els límits dels mapes. Deixem constància. Tenim certa presència. **12.** Vestit que atrau les mirades masculines. La Marta, el Carod i el Virgili van militar a Esquerra. **13.** A Anglaterra, és cosa de cavallers. Una bona sensació. Tan bon punt s'inventà, comença a córrer d'una banda a l'altra del món. **14.** Distretes. Fa un dinar de camp.

sudoku

fàcil

	9		8					5					
				9					3	7	6		
		6			2						9		
				4	1								
	1	4							6	3			
					5	3							
	5				3			8					
8	2	7					4						
	3								7		4		

difícil

	9	7			4				2				
						1					8		
2							9				6		
3	8	6											9
	2											4	
	9									6	3	2	
		6				5						4	
4					8								
	1				6					2	8		

solucions d'ahir

U	R	N	A	I	P	S	R	C	A					
F	I	E	S	S	I	N	R	E	M	O	U	S		
A	V	I	I	N	E	R	U	D	I	T	E	S		
N	E	X	E	S	L	E	D	A	A	G	A			
E	T	R	E	A	L	M	E	N	T	E	G			
J	A	D	E	N	I	E	N	O	A	S	I			
A	D	E	M	A	N	I	C	O	M	I	S			
R	A	F	A	E	L	A	I	S	R	I	A			
A	E	X	A	G	E	R	A	C	I	O	N	S		
P	R	E	T	E	N	L	A	R	S	T				
C	O	I	N	S	O	C	T	R	E	U				
R	L	I	D	I	L	L	I	S	B	A				
A	C	A	C	T	A	O	R	A	T	I	R			
C	A	U	S	I	A	E	S	T	R	O	N	C	I	A

fàcil

7	9	6	4	5	3	8	2	1
3	8	2	7	1	6	9	5	4
1	5	4	2	9	8	3	7	6
4	3	5	1	7	2	6	9	8
9	7	1	8	6	5	2	4	3
2	6	8	3	4	9	5	1	7
5	4	9	6	3	1	7	8	2
8	1	3	9	2	7	4	6	5
6	2	7	5	8	4	1	3	9

difícil

3	1	4	2	9	8	7	6	5
2	6	8	7	5	4	1	3	9
5	9	7	3	1	6	2	8	4
4	8	6	1	7	3	9	5	2
1	3	9	5	4	2	6	7	8
7	5	2	8	6	9	4	1	3
6	2	5	4	8	7	3	9	1
9	4	1	6	3	5	8	2	7
8	7	3	9	2	1	5	4	6